

имъ. Послѣ слѣдъ вечерята съ разны церемоніи да го задържѣтъ да спи тамъ, и тѣй прѣзъ нощъ-та да му видѣтъ работата — да го затрыѣтъ. Тѣй тѣ прѣдприели да извършѣтъ кроежь-а си, но не сполучили. На мѣсто да убѣѣтъ тѣ Дѣда-Трака, съ хитринитѣ си той, като избѣгналъ сѣка опасность, убѣдилъ ги съ измама да затрыѣтъ тѣ самы змѣя. И то ето какъ станѣло.

На утрѣшнійа вечеръ поканенъ Дѣдо-Тракъ отъ змѣя на богато приготвена вечеря, дохожда у змѣювы, дѣто вечеръ-та ѣли, пили, веселили са комахай до срѣдъ-нощъ. Слѣдъ вечерята, съ разны привѣтствія и церемоніи убѣдили Дѣда-Трака да прѣнущува тамъ въ нарочно приготвена за него спалня. Но той, отъ многото имъ прѣструвки, се подосѣщаль че са таи нѣкаква опасность за живота му. За туй, като го завели въ спалнята и го покрыли да спи, той слѣдъ малко става, зема мермеряната статуя що имало тамъ, туря я на тѣгло то си и я покрыва; а самъ той са скрива подъ одѣра.

Около слѣдъ два часа нѣщо — скрѣбу-у-уцъ! — вратата са отварятъ; ето-ти змѣветѣ навлытатъ — кой съ ножъ! кой съсъ сабя! кой съ брадва! — та захващатъ — пра-а-асъ! — лю-ю-юсъ! — ужъ Дѣда-Трака, за да го съсѣкѣтъ тамъ на лѣгло-то. А то силны огненны искры — фѣръ-ръ-ръ! връхъ очитѣ имъ. Тозь часъ тѣ слисаны и замаяны, полегычка-а-а! излизятъ изъ спалнята и тихо затварятъ вратата. Слѣдъ малко Дѣдо-Тракъ отмахва статуята, лѣга си и са насналъ спокойно на меката постилка до сутрената. А змѣветѣ сънь не ги хващало отъ да мислѣтъ и да си приказватъ — съ каквы очи тѣ на сутрената ще погледнѣтъ Дѣда-Трака. На туй